

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quandò irasci sit sine peccato, & quandò cum peccato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

sine causa gerit gladium : minister Dei est ad vindictā malefacenti &c. Ideò senatus mādato Dei & eius auctoritate punit malefactores: nā Deus dicit Deut. 32. Mihi vindictā, & ego retribuam, id est, Dei est vindicta quam magistratus legitimē exercet, Priuata, verò vindicta quæ fit sine auctoritate magistratus, prohibita est: sic enim inquit Christus Matt. 5. non debetis resistere malo, scilicet si te quis percussit in maxillam vñā, prebe ei & alterā: & qui te cogit ad vnum milliare, vade duo cum illo: & benefacite inimicis vestris, &c. Nos igitur patientiā habere debemus, & pati iniuriam, sed non vlcisci nosipso, Rom. 12. Deus hoc commisit potestati, quæ si nō punierit iniustitiam, vñ illi. Publica ergò vindicta Dei p̄cepto per magistratum fieri licet & debet: & habet hęc publica vindicta legitima multas partes, id est, iudicia, bella, defensionem aduersus larones, supplicia maleficiorum legitima &c. hęc enim omnia concessa sunt Christianis, quia magistratus est res bona & diuina ordinatio, vt patet Rom. 13. Omnis potestas à Deo est. Tales extiterunt in officijs & imperijs suis Ioseph, Dauid, Josue, Centurio, & multi alij sancti principes. Verū magistratus debet legitimam & secundūm leges exercere vindictam mali. Si enim sine legum auctoritate, priuata quadā cupiditate vteretur, seu quoquis alio modo laderet aut vim inferret, hoc ad priuatam attineret vindictam, & esset grande peccatum.

3.

Tertiò, quia aliud est irasci propter gloriam Dei, & amorem iustitiae, & aliud ex priuata cupiditate, vt quandò nobis commoda nostra eripiuntur & interturbantur voluptates, ideo peccatum irae intelligitur. Sed quandò fit studio defendendæ gloriae D E I aut iustitiae vel aduersus impietatem & turpitudinem, hic zelus & ira placet Deo, & non est peccatum. Sic Phineas promittitur sacerdotium propter zelum gloriae D E I, & contra impietatem, Numerorum xxv.

& 4.

& 4. Regum 10. laudatur Iehu, qui inquit, vide zelum meum pro Domino, & Psal. 68. zelus domus tuæ comedit me, id est, exarsi magno impetu defendendæ dominus tuæ. & 3. Regum 19. inquit Helias: Zelo zelatus sum &cæt. & Dauid inquit Psal. 138. Perfecto odio oderam illos. Sic quoquè Prophetæ sæpè maledicunt impijs: & sic in heroicis viris reperitur talis impetus & zelus defendendæ iustitiae & puniendæ turpitudinis, reipublicæ tuendæ, &c: & plurimum commendantur. At ira priuata & exarsio cupiditate vindicandi, hæc peccatum est, & contra Dei præceptum Dilige proximum tuum sicut te ipsum. Et Christus Matth. 5. iram refert ad hoc præceptum, Non occides vbi prohibet priuatam iram. Non solùm igitur manus aut gladius prohibetur hoc præcepto, sed etiam animus, ira, odium nocendi, maledicentia, detractio delectatio in miserijs aliorum. Verbis & cōsilijs clandeslinis promouere cædes, bella, similitates, & punitiones aliorum, seipsum vlcisci verbo & facto. Omnia hæc deus grauissimè punit, & scriptura dicit Ecclesi 28. Qui vindicari vult, à Domino inueniet vindictam, & paccata illius seruans seruabit. Igitur priuata ira & vindicta, est grauissimum peccatum.

CAP. XIII. ARGUMENTA.

1. *Quid sit vera reconciliatio proximi, quam Deus exigit.*
2. *Quod illa Deo plus placeat, quam munus, id est, opus etiam quodcumq.*
3. *Quale habeat præmium reconciliatio.*

Era reconciliatio proximi, est perfecta cordis condonatio offendæ illi qui offendit: Est autem perfecta & integra condonatio, est & falsa & imperfecta. ali. qui